

Beskæftigelsesministeriet

Arbejdsmarkedsstyrelsen, j.nr. 2012-0018460

Udkast af 29.11.2012

**Ændringsforslag
til**

**Lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpenget
[af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen)]**

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af ...:

Til § 1

1) Som *stk. 2* indsættes :

”*Stk. 2.* En person, der ikke ønsker at benytte retten til uddannelse med særlig uddannelsesydelse, jf. *stk. 1*, kan uanset § 11, *stk. 2*, nr. 3, i lov om aktiv socialpolitik modtage kontanthjælp efter samme lov, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor.”

[Præcisering af, at uddannelsesordningen er frivillig]

Til § 17

2) *Stk. 2, sidste punktum*, udgår.

[Præcisering af anvendelsen af partshøring i forbindelse med sanktioner]

Bemærkninger

Til nr. 1

For at få hjælp i form af kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik er det en betingelse, at ændringen i en persons forhold (”den sociale begivenhed”) medfører, at personen får behov for hjælp til at kunne forsørge sig selv og sin familie, og at dette behov ikke dækkes gennem andre ydelser, jf. § 11, *stk. 2*, nr. 3, i lov om aktiv socialpolitik. Dette er en konsekvens af, at kontanthjælpen er subsidiær til i forhold til andre private og offentlige forsørgelsesmuligheder.

Hvis kontanthjælpen også skal være subsidiær i forhold til uddannelsesordningen, vil ledige skulle henvises til først at søge at udnytte deres ret til uddannelse under uddannelsesordningen med særlig uddannelsesydelse, selvom den enkelte reelt ikke ønsker at være i ordningen.

Formålet med uddannelsesordningen er at give de ledige, som har opbrugt deres dagpenget, mulighed for at gå i en gang med en uddannelse med en forsørgelsesydelse, hvis de ønsker det. Det er frivilligt for den enkelte, om pågældende ønsker at benytte sig af retten til at blive omfattet af uddannelsesordningen. Der er derfor tale om et sammenstød mellem forslaget til lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpenget og lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås derfor at indsætte et *stk. 2* i *lovforslagets § 1*, hvoraf fremgår, at personer, der ikke ønsker at benytte sig af retten til uddannelse med særlig uddannelsesydelse efter lovforslagets § 1, stk. 1, kan modtage kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne for det. Forslaget skal sikre, at personer, som ikke ønsker at benytte sig af deres ret til uddannelse med særlig uddannelsesydelse, kan modtage kontanthjælp, hvis de ellers er berettiget hertil, selv om de – hvis de havde benyttet sig af uddannelsesordningen – ville kunne dække deres behov for forsørgelse derigennem.

Til nr. 2

Det foreslås, at sidste punktum i forslaget til § 17, stk. 2, udgår.

Baggrunden for ændringsforslaget er, at partshøring ikke altid kan afvente den samlede månedlige opgørelse af sanktioner.

Efter kontanthjælpsreglerne kan kommunen vælge, at opgørelse af udeblivelse fra tilbud sker som en samlet opgørelse en gang om måneden, og partshøring skal så foretages i forbindelse med denne månedlige opgørelse. For øvrige udeblivelser eller undladelser, der kan medføre sanktioner efter kontanthjælpsreglerne, skal der ske partshøring og træffes afgørelse umiddelbart efter hændelsen.

Personer, der er omfattet af uddannelsesordningen, skal ikke stå til rådighed for tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som kontanthjælpsmodtagere skal, og kan derfor ikke gives sanktioner for udeblivelser fra tilbud.

Der er på den baggrund ikke grundlag for at have en særlig adgang til at kunne samle opgørelsen af sanktioner ved udgangen af måneden.

Der skal således altid parthøres over de sanktioner, som en person omfattet af uddannelsesordningen kan få, umiddelbart efter hændelsen.

For så vidt angår partshøring kommer sanktionsreglerne i uddannelsesordningen dermed til at svare til de tilsvarende sanktionsregler i kontanthjælpssystemet.